

'We staan voor elkaar klaar'

De ouders gaan op termijn stoppen met pluimvee, maar hebben hun passie voor pluimvee overgedragen op de kinderen. „De pluimveesector is een prachtige sector om in te werken.”

Familie Van Welie heeft een vleeskuikenbedrijf in het Gelderse Dreumel. „Gestart met 40.000 vleeskuikens en fruit naar 34.000 vleeskuikens en een baan buitenshuis. En een bedrijf waar we op termijn helaas mee gaan stoppen”, vertelt Herman.

Aan de Hogeweg in Dreumel hielden Hermans vader en moeder vanaf begin jaren zestig legkippen op volledig rooster, wat toen gangbaar was, gecombineerd met fruitteelt. Vanaf 1968 werd de pluimveetak opfok leg en in 1972 stapte familie Van Welie over naar vleeskuikens. En de vleeskuikens zijn gebleven op het bedrijf. „Ik heb pas nog oude resultaten gezien: 1.300 gram op 7 weken met een voerconversie van 2,25. En ze verdienden net zoveel als nu”, lacht Herman. Hij startte met zijn studie aan de HAS in 1982. „De HAS had destijds geen speciale richting pluimveehouderij. Met varkenshouderij als hoofdtak slaagde ik niet in 1986. In 1987 overleed mijn vader en zette ik samen met mijn moeder het bedrijf voort. Een jaar later lukte het om mijn diploma te halen.”

Baan combineren met bedrijf

Astrid en Herman namen het bedrijf in 1990 over: 4 hectare appels en peren en de vleeskuikens. „Twee halve bedrijven die we samen runden. De prijzen voor fruit zakten dramatisch en in 1999 besloot ik buitenshuis te gaan werken.” Hij startte als adviseur legpluimvee en is in 2000 gaan werken bij ABAB. In 2007 stapte Herman over naar Remie en in 2010 naar AEC Uden als agrarisch adviseur. Tot afgelopen april kwam Hermans moeder elke dag van half 10 tot 10 uur even koffie drinken en de krant halen. Astrid: „Nu is haar gezondheid slechter en halen we haar drie keer per week met de rolstoel op zodat ze hier kan eten.”

Herman: „Vanaf 1999 sta ik elke dag om 6 uur op, kuikens verzorgen en ga daarna werken. Rond 18 uur weer thuis en dan nog even de stallen in. Ik heb een flexibele baan dus in overleg is er veel mogelijk en ik ga met plezier naar mijn werk. Voor mijn werk ben ik veel onderweg,

naar klanten. De tijd vliegt. Van huis uit werken doe ik niet vaak. Het wordt wel gemakkelijker met de digitalisering maar het is ook belangrijk om collega's te ontmoeten op kantoor.”

Van Welie koopt kuikens van Haanstra. Sinds een jaar of vijf zijn dat bijproducten van de vleeskuikenouderdieren. „Onze bedrijfsomvang is daar geschikt voor. We kunnen goed met de hanen werken. Ik ben natuurlijk wel gefocust op de cijfers”, zegt Herman. De vijf kinderen groeiden op met de kuikens en als het even kon gingen ze mee de stal in. Ton, derdejaars student aan de HAS vertelt: „Zodra ik kon lopen, zat ik bij de kuikens.”

In het weekend een inhaalslag

Op zaterdag hadden ze altijd een hulp: Bas. Astrid: „Hij was hier het zesde kind en de grote broer.” Herman vult aan: „Op een zaterdag kun je veel doen. Ton, Willem en Lieke voetballen, daar maak je tijd voor om naar te gaan kijken. In het verleden rijden naar de zwemles of luisteren bij een concert, zaken die heel belangrijk zijn. En het voordeel van de praktijk die je thuis opdoet, is ook weer makkelijk in mijn werk. Voerbestelling en planning regel ik zelf. In het weekend maak je een inhaalslag, dus zater- en zondags ben je meer thuis aan het werk. Op deze manier een baan die veel energie en tijd kost combineren met een bedrijf, kan alleen als het thuisfront dat mogelijk maakt. Het mooie is dat ik nu meer over kan laten

aan de jongens. Afgelopen zomer heeft Ton alleen de kuikens geladen en tijdens de vakantie zorgen Ton en Willem samen voor de kuikens.

Klaarstaan voor elkaar

Astrid: „Ik doe de dagelijkse zorg van het gezin, een bedrijf op zich bij ons, naast mijn twee oppaskinderen, maar als het nodig is, bijvoorbeeld een lekkage en er moet natte mest geschept worden, dan doe ik dat. Als Herman overdag weg is zorgt Astrid ervoor dat alles doorgaat. „Bij alarm weet ik wat ik moet doen en anders bel ik Herman even. Daarnaast doen we samen de administratie.”

Herman: „Zo is het hier, we staan voor elkaar klaar, bij de leuke en minder leuke dingen. Dat doen we allemaal. Communiceren gaat via de app en de belangrijke zaken aan tafel. Met speciale vragen houden we familieoverleg. Iedereen van groot tot klein mag kritiek geven op elkaar! Dat betekent wel jezelf kwetsbaar opstellen, maar is toch erg positief.”

Herman is echte familyman. Trots laat hij de foto met de hele familie in fanfarekleding met muziekinstrumenten zien. Ton: „Toen wij op muzieklles zaten, kwamen ons pap en mam naar elk concert kijken, hij zat mee te tikken op de muziek en in 2010 ging ons pap zelf leren muziek te blazen op de bas. Op dinsdagavond is hij altijd op tijd thuis voor de repetitie.” Verder fietsen Herman en Astrid graag, wat Ton ook overgenomen heeft. Hij fietst dit jaar mee met het pluimveeteam van BIG Challenge, veehouderij tegen kanker.

Passie voor pluimvee meegekregen

„Onze jeugd kan hier geen pluimveehouder worden. We zijn al een kleine tien jaar bezig hoe we hier verder kunnen. Uitbreiden kan niet; we zitten aan de rand van het dorp”, vertelt Herman. Familie Van Welie stopt op termijn via de ruimte-voor-ruimteregeeling. Ton gaat hierop in: „Toen ik hoorde dat we gingen stoppen, was ik echt van streek. Ik was een jaar of 10 en ging altijd mee de stal in.” De passie voor de pluimveesector hebben de kinderen wel

‘Met speciale vragen houden we familieoverleg. Iedereen van groot tot klein mag kritiek geven op elkaar! Dat betekent wel jezelf kwetsbaar opstellen, maar is toch erg positief’

V.l.n.r.: Ton (20), Noortje (12), Lieke (15), Lotte (22) en Herman (49) en Astrid (48) van Welie. Zoon Willem (19) ontbreekt vanwege zijn stage. Herman en Astrid runnen in Dreumel (Gld) Van Welie Pluimvee vof, met 34.000 vleeskuikens in twee stallen. De vijf kinderen voelen zich ook allemaal thuis in de pluimveehouderij. Herman werkt ook als agrarisch adviseur bij Remie FJA in Uden: „Diegenen die de pluimveesector niet waarderen roepen hard. De massa waardeert het wel en zeker als je het laat zien, vinden ze het prima”

meegekregen. De oudste dochter Lotte is afgestudeerd aan de HAS Bedrijfskunde, Ton en Willem zijn derdejaars HAS-student en Lieke is pas ook naar de open dag geweest. Ton volgt de opleiding Veehouderijopleiding en Willem Bedrijfskunde.

Ton: „Ik wilde eerst dierenarts worden, maar na een bezoek aan Utrecht zag ik mezelf daar niet zes jaar rondlopen.” In Wageningen miste hij de praktijk en hij koos voor HAS Den Bosch. „Die bood dat stuk praktijk waar ik naar op zoek was. Toen ik 12 jaar was zei ons pap dat ik maar eens bij een ander moest gaan werken. Als je thuis werkt, ga je gemakkelijk even iets anders doen.” „O, is dat zo?“, lacht Herman. Ton kwam terecht bij vermeerderaar Ad Beijer (*zie elders in dit nummer*). Hij werkt er nu al acht jaar en

de laatste twee keer dat familie Beijer op vakantie was, mocht hij de boel draaien de houden. Ton: „Als ik de kans krijg om pluimveehouder te worden, doe ik dat zeker. Maar een baan als adviseur lijkt mij ook heel leuk.” Astrid lacht: „Hij lijkt wel op zijn vader.”

Stoppen is het moeilijkst

„Stoppen is een van de moeilijkste dingen van ondernemen”, zegt Herman. „Het betekent dat je ergens anders mee begint. Voor ons zal het ook echt een verandering betekenen. Natuurlijk de dagelijkse werkzaamheden. Sowieso komen hier dan hobbykippen. Toen we met het fruit stopten, hadden Astrid en ik allebei zoiets van: de onzekerheid die je met het telen van appels hebt ben je kwijt. Dat hebben

we nu niet. De pluimveesector is een prachtige sector om in te werken, volop in ontwikkeling. Vriendelijke mensen met een gezonde en goede mentaliteit. De afstand tussen boer en burger is groter geworden terwijl wij het beste eten maken in heel Europa. Diegenen die de pluimveesector niet waarderen roepen hard. De massa waardeert het wel en zeker als je het laat zien, vinden ze het prima.” Ton vult aan: „We hielden allemaal sprekeburten over kippen en de klas kwam hier kijken. Nu doen we dat met BIG Challenge; de veehouderijsector promoten en het goede doel steunen.” Herman besluit: „Dit is toch prachtig; dat je kinderen zich ook thuis voelen in de pluimveesector?”

Monique van Loon-van Duijnhoven AgriContent